

मरः ॥ अतु इति भाषा ।

अस ल भावे । (अदा-परं-सकं-सेट् ।) भावः सत्ता । सा चेह विद्यमानतैव । ल अस्ति विष्णुः । इति दुर्गादासः ॥ (वि + अति) । अतिक्रमे । पराभवे । “अन्यो व्यतिस्ते तु ममापि धर्मेः” इति भट्टौ । (अभि) भागसत्तायाम् । “यदत्र ममाभिख्यात् दीयताम्” । इति पाणिनिः । (आविस्) आविर्भावे । “तेषामाविरभूद् ब्रह्मा परिश्रानमुखश्रियाम्” । इति कुमारः । (प्रादुस्) प्रादुर्भावे । उद्भवे । “महाभूतादिदत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुदः” । इति मनुः ।)

अस इ र् य उ क्षेपे । (दिवां-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ य अस्यति । उ असित्वा अत्वा । इर् आस्यत् आसीत् । अस्यमानं महागदा इति भट्टौ ताच्छिल्ये शतुः शानः । इति दुर्गादासः ॥ (“तस्मिन्नास्थदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः” । इति रघुवंशे । (अति) अतिक्रमे । पराभवे । “नञ्मिच्छैकमत्यस्यमेकेन च बहून् जनान्” । इति रामायणे । (वि + अति) उत्ताने । “अत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंगृह्य गुरोः” । इति मनुः । (अप) दूरनिक्षेपे ।

चौरानपास्यज्जनकस्य कन्या
नेयं प्रतिज्ञा मम दत्तपूर्वा” ।

इति रामायणे । (अभि) अभ्यासे । “अभ्यस्यन्ति तटाघातं निजितैरावता गजाः” । इति कुमारः । (नि) निक्षेपे । “न मदिद्यो न्यस्यति भारमुग्रम्” । इति भट्टौ । (उप + नि) प्रस्तावे । “स तु तत्र विशेषदुर्लभः सद्युपन्यस्यति क्लववर्त्म यः” । इति किराते । (सं + उप + नि) प्रमाणादिना दृष्टीकरणे ।

“तथा च मया समुपन्यस्तेष्वपि मन्त्रेष्ववज्ञानं वाक्पाठस्य च कृतम्” । इति हितोपदेशे । (प्रति + नि) स्थापने ।

“तथैवायुधजालानि आहृष्टां कवचानि च । रथोपस्थं प्रतिन्यस्य सचर्म कठिनं च यत्” । इति रामायणे । (निर) दूरीकरणे । पराभवे । “यश्चासि सर्वेषुभूतानां निरास्यत्” ।

“तानर्हिददखादीच निरास्यच्च तनाहतान्” । इति च भट्टौ । (परि) विलुप्तौ । “पर्यस्यन्निह निचयः सहस्रसंख्या” । किराते । “ताम्रोष्ठ-पर्यस्तस्य च स्मितस्य” । इति कुमारः । पातने च । “दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत् प्रेतवत् सदा” । इति मानवे ॥ (सम्) संयोगे । एकत्र संक्षेपे । यथा,—

“सर्वोऽप्यवयवोऽङ्गा समस्यते ।”

“अवयवं समर्थेन सह समस्यते ॥”

इति च पाणिनिः ॥ इत्यादिः ॥

अस न् अवार्थे । (आदि-उभं-सकं-सेट् ।) अवार्थो दीप्तिग्रहणगतयः । “वासुदेवं परित्यज्य योऽन्य-देवमुपासते” । उपगच्छतीत्यर्थः । लावण्य उत्पाद्य-

इवास यत्न इत्यादिसिद्धौ अनेकाथत्वात् सत्ता-र्थोऽयमपीति रमानाथः । अनुप्रयोगादन्यथापि परोक्षायामस्तेभूभावं केचिन्नेच्छन्तीति धातुप्रती-पः । इति दुर्गादासः ॥

असंख्यः, चि, असंख्यनीयः । संख्यारहितः । अपरि-मितः । न विद्यते संख्या यस्येति नञ्ग्रीहिः । अगणनीयः । यथा,—

“असंख्यं द्विपराङ्मादि पुद्गलात्मात्मनन्तक” ।

इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च ।

“शतयोजनविस्तीर्णैः शतस्त्रन्धसमन्वितैः । असंख्यशाखानिकरैरसंख्यफलसंयुतैः” ॥

इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥

असंख्यातं, चि, संख्यारहितं । यथा । मदनपारिजाते । “अङ्गुल्यग्रेण यज्जतं यज्जतं मेरुलङ्घितं । असंख्यातञ्च यज्जतं तत्सर्वं निष्फलं भवेत्” ॥ इत्याहिकाचारतत्त्वं ॥

असंस्कृतः, चि, (न संस्कृतः । नञ्समासः ।) संस्कार-रहितः । यथा । आपस्तम्बः ।

“असंस्कृतः सुतः श्रेष्ठो नापरो वेदपारगः” ।

इति शुद्धितत्त्वं ॥ अन्यच्च ।

“असंस्कृतप्रमीतस्य पिता न आह्रमाचरेत् । यदि खेहाचरेच्छाजं सपिण्डीकरणं विना” ॥

इति ।

“असंस्कृतौ न संस्कार्यौ पूर्वौ पौत्रप्रपौत्रकैः । पितरं तत्र संस्कार्यादिति धर्म्मा व्यवस्थितः” ॥

इति च आह्रतत्त्वं ॥

असंस्कृतवाक्यं, स्त्री, (असंस्कृतं संस्कृतेतरं वाक्यम् ।) संस्कृतेतरभाषा । तत्पर्यायः । अपभ्रंशः २ अप-शब्दः ३ । इत्यमरटीका ॥

असंस्थानं, स्त्री, असंस्थितिः संस्थानाभावः । न सं-स्थानमसंस्थानमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥

असंहतः, पुं, (न संहन्यते येन । न + सम् + हन् + करणे क्त ।) ब्यूहविशेषः । स तु सेनानां पृथग्वृत्तिः । इति रायमुकुटादयः ॥ (दण्डः । भोगः । मण्डलः ।) असमूहिते अहते च चि ॥

असंहतः, चि, असंलग्नः । संहतो लग्नः न संहतः असंहतः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

असहत्, व्य, (न सहत् । नञ्समासः ।) पुनः पुनः । वारं वारं । इत्यमरः ॥

(“अनेकस्यैकधा साम्यमसहदायनेकधा” ।

इति साहित्यदर्पणे ।

“अन्नग्राह्येनासहचैतान् गुणैश्च परिचोदयेत्” ।

इति मानवे ।)

असङ्कल्पितः, चि, (न सङ्कल्पितः । नञ्समासः ।) सङ्कल्पाविषयः । यथा । विष्णुपुराणे ।

“कर्मणासङ्कल्पिततत्फलानि

संन्यस्य विष्णौ परमात्मरूपे ।

अवाप्य तां कर्ममहीमनन्ते

तस्मिन् लयं ते त्वमजाः प्रयान्ति” ॥

इति भलमासतत्त्वं ॥

असङ्गः, पुं, (न सङ्गः ।) विलुप्तः पश्याः । इति हेमचन्द्रः ॥

असङ्गः, चि, सङ्गारहितः । अगणनीयः । स तु द्विपराङ्मादिः । इति हेमचन्द्रः ॥

असङ्गतः, चि, (न सङ्गतः । नञ्त्तत्पुरुषः ।) सङ्गतिरहितः । नासङ्गतं प्रयुञ्जीतेति प्रसिद्धिः ॥

यथा । वस्तुतस्तु जिज्ञासुमेकपुरुषं प्रति सङ्गत-मपि अतादृशमन्यं प्रति असङ्गतमिति यं प्रति-पादयितुमानन्तर्याभिधानं तादृशभिधानप्रयो-जकतत्पुरुषीयजिज्ञासाजनकज्ञानविषयोऽर्थः तं प्रति सङ्गतिरिति पुरुषविशेषनियन्तत्वं सङ्गति-त्वं वाच्यं । इत्युक्तिरित्युपयोगदाधरी ॥ अयुक्तः । यथा देवीपुराणम् ।

“घञ्द्वये जन्मतिथिर्नास्ति स्यात्

पूज्या तदा जन्मभसंयुता च ।

असङ्गता मेन दिनद्वयेऽपि

पूज्या परा या भवतीह यत्नात्” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अत्यभ्यः । अशिक्षितः । यथा हितोपदेशे ।

“आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं

विद्याविहीनमकुलीनमसङ्गतं वा” ॥)

असती, स्त्री, (न सती साध्वी । नञ्समासः ।) भयः । व्यभिचारिणी तत्पर्यायः । पुंस्त्री २ धर्मिणी ३ नन्दकी ४ कुलटा ५ इत्यरी ६ खैरिणी ७ पांशुला ८ । इत्यमरः ॥ छटा ९ दुष्टा १० धर्मिता ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ लङ्गा १२ निशाचरी १३ चपारुणा १४ । इति जटाधरः ॥

(“आनाल्यादसती सती सुरपुरीं कुन्ती समा-रोहयत्” । इति धर्मविवेके ।)

असतीसुतः, पुं, स्त्री, (असत्याः सुतः ।) व्यभि-चारिणीपुत्रः । तत्पर्यायः । नान्धकिनेयः २ बन्धुलः ३ कौलटेरः ४ कौलटेयः ५ । इत्यमरः ॥

“बन्धुलः कौलटेरश्च कौलटेयोऽसतीसुतः । तथा नान्धकिनेयस्तु स्यात् कौलकेय इत्यपि ॥

अथ सत्वान्तु भिन्नुक्तां पुत्रो भवति यः पुनः । तत्र कौलटिनेयः स्यात्कौलटेयोऽपि स स्मृतः” ॥

इति शब्दरत्नावली ॥ अपि च । असतीसुतः कौ-लटेरश्च बन्धुलः ।

“अपि नान्धकिनेयः स्यात्कौलटेयोऽतिभिन्नुकी । कुलटापि सती सा चेत् कौलटेयस्तदात्मजः ॥

अपि कौलटिनेयः स्यात्” । इति जटाधरः ॥

असतीसूनुः, पुं, (असत्याः सूनुः ।) कुलटापुत्रः । इति जटाधरः ॥

असत्, चि, (अस् + शब्द ततो नञ्समासः ।) अविद्यमानं । असाधुः । मूर्खः । ब्रह्मभ्रवस्तु । इति वेदान्तः ॥ जडवर्गः । यथा,—

“यच्च किञ्चित् क्वचिदस्तु सदसदाखिलात्मिके । तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे तदा” ॥

इति देवीमाहात्म्ये १ अध्यायः ॥ सत् चेतनवर्गः । असत् जडवर्गः ।

“तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा यदा त्वं तदा कथं” । स्तूयेत्यर्थः । इति तट्टीकायां नागोजोभट्टः ॥ १० ॥

निष्फलः । यथा,—

“अश्रद्धया ऊतं वक्तं तपस्तप्तं कृतञ्च यत् ।

असत्, चि, (अस् + शब्द ततो नञ्समासः ।) अविद्यमानं । असाधुः । मूर्खः । ब्रह्मभ्रवस्तु । इति वेदान्तः ॥ जडवर्गः । यथा,—

“यच्च किञ्चित् क्वचिदस्तु सदसदाखिलात्मिके । तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे तदा” ॥